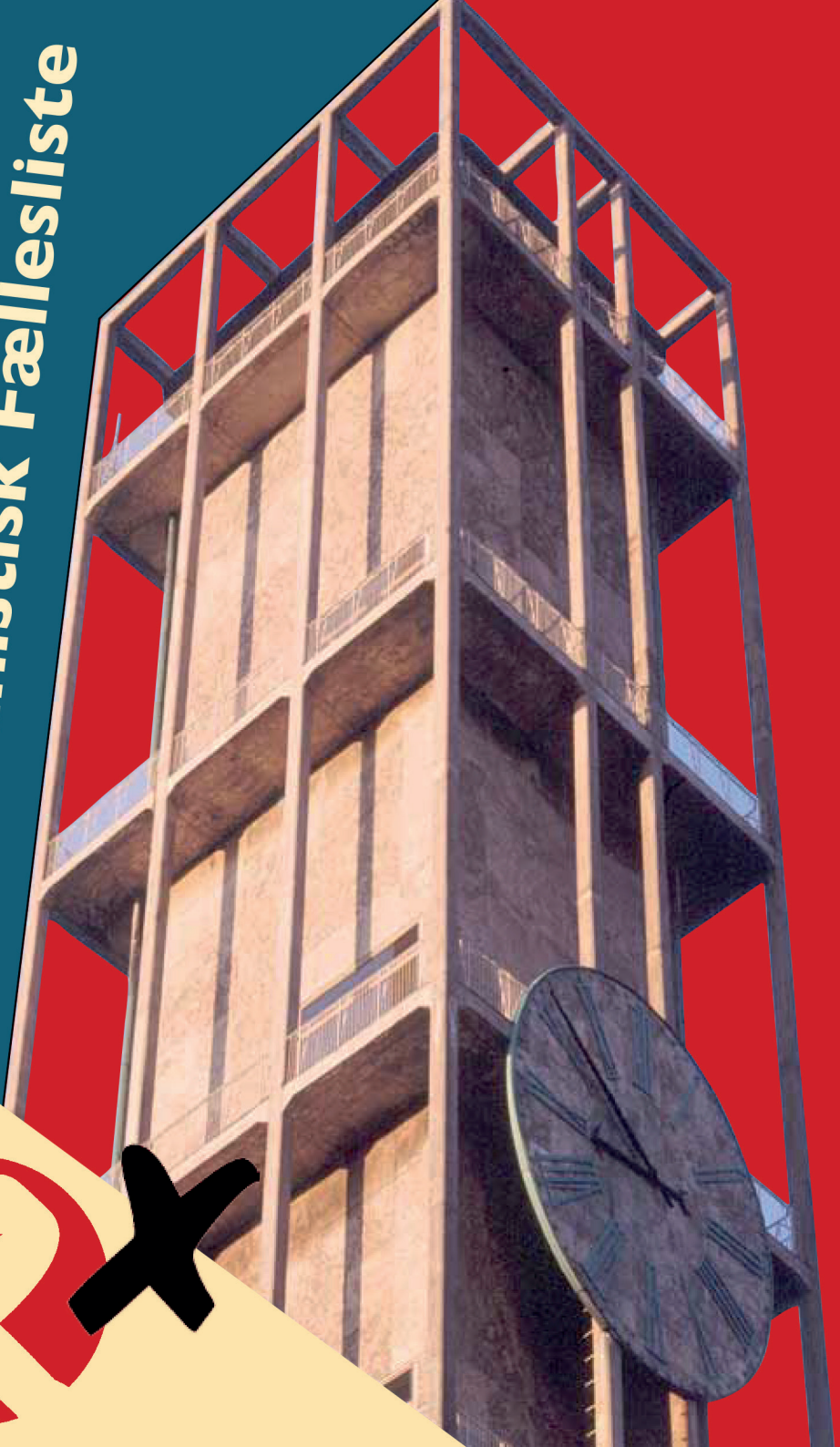

Kommunistisk Fællesliste

Program for Kommunistisk Fællesliste, liste R | Aarhus 2017

Gentænk Aarhus, kommunalt oprør

Indledning

Kommunisternes mål er et socialistisk samfund. Her træffes de vigtige beslutninger af de folkelige kræfter med arbejderklassen i fronten, ikke i bank- og koncernhovedsæder. Målet vil være opfyldelsen af fællesskabets behov og ikke maksimal profit til kapitalhaverne. Men maksimal profit til kapitalhaverne er lige akkurat den ramme, det danske samfund, herunder kommunerne, retter ind efter. Kapitalhaverne får uvurderlig hjælp af den stadig strammere EU-styring, som skiftende regeringer har underkastet sig. Kommunisterne vil rejse modstand i arbejderklassen. Kommunisterne vil et kommunalt oprør.

Med dette program vil vi give vores analyse af årsagerne til den aktuelle situation på det kommunale område. Vi vil pege på krav, der kan skabe en bedre kommune for arbejdere, pensionister og almindelige, ikke-formuende aarhusianere.

I. Den kommune, vi vil

Den kommune, vi vil, bygger på fællesskab. Et fællesskab, der gælder uanset oprindelse, køn, seksuel orientering eller verdensanskuelse.

Vi vil en kommune

- med en stærk, offentlig velfærdssektor og et ordentligt arbejdsmiljø

- hvor social dumping er utænkelig
- hvor alle kan få en bolig, de kan betale
- hvor der er gode uddannelsesmuligheder, herunder praktikpladser, for alle
- hvor byudviklingen styres af borgerne og ikke af investorer og pengemænd
- der er bæredygtig og grøn
- der har et blomstrende, folkeligt kulturliv
- der vender ryggen til racisme og fascisme

Med de ressourcer, der er til rådighed for os i dag, kunne visionen realiseres; men virkeligheden ser anderledes ud. Vi bevæger os væk fra og ikke nærmere til dette mål.

For kommunisterne er det helt afgørende at have kendskab til de kræfter, der står bag den menneskefjendske udvikling, vi har set, at udbrede dette kendskab og at styrke modstanden. De partier, der har dannet regeringer siden tilslutningen til EF/EU i 1972, vil det omvendte. Uanset "røde" eller "blå" talemåder har de diskret rettet sig ind efter en EU-politik på kapitalens betingelser.

Kommunisterne vil igen og igen minde byrådet om den almindelige befolknings ønsker og behov. Vi vil være den forlængede arm for alle, der kæmper for en bedre by, baseret på fællesskab.

2. Nedtur i Aarhus, hvad sker der?

Ovenfor har vi skitseret vores vision for Aarhus kommune. Målet kan synes fjernt, som tingene ser ud i dag, og naturligvis kan byens politiske styre ikke isoleret bevæge sig frem mod dette mål, hvis den omgivende verden ikke også er i bevægelse. Men for kommunisterne er det indlysende, at kampen for dette mål er nødvendig og uundgåelig og må føres på flere planer, også det kommunale. Uden kamp ingen fremskridt. Uden kamp mister vi alt det, som arbejderklassen har beriget samfundet med af rettigheder gennem halvandet hundrede år, - socialt, på arbejdspladsen, på velfærdsområdet. Omdrejningspunktet for vores kamp i Aarhus er at mobilisere omkring nogle aktuelle krav og åbne øjnene for de barrierer, politikerne på kapitalens vegne har bygget op mod kravene.

Arbejdsmarkedsforhold

Aarhus Kommune er dels selv en stor arbejdsgiver og får dels opgaver udført af private firmaer. Ved udbud af en række store byggeprojekter i havneområdet og i forbindelse med letbanen, har fagbevægelsen konstateret en omfattende brug af underbetalt, øst- og sydeuropæisk arbejdskraft. Med letbaneprojektet har kommunen været med til at invitere den italienske mafia til byen. Det sker pga EU-krav om, at store anlægsopgaver skal udbydes i hele EU, - uanset om vi selv kunne løse dem.

Aarhus Kommunes ledighedspolitik er, at "arbejdsmarkedsparate" kontanthjælpsmodtagere skal aktiveres uafbrudt, i stedet for blot hvert halve år som lovgivningen kræver. Det betyder, at især dagligvarebutikkerne Dansk Supermarked, Rema 1000, Coop mfl. får leveret masser af gratis arbejdskraft. De ledige får stadigvæk kun en lav kontanthjælp, men tvinges til at arbejde gratis. Butikkerne opretter derfor kun meget få ordinære stillinger. Det er grov udnyttelse af en i forvejen presset gruppe ledige.

Ansatte på kommunens egne arbejdspladser, så som børneinstitutioner, skoler og ældrepleje, er gennem de seneste mange år blevet presset mere og mere. Færre ansatte skal udføre flere opgaver. Herunder skal de ansatte foretage omfattende dokumentation af arbejdet. Arbejdet skal kunne måles, så private firmaer skal kunne byde på opgaverne. EU- og regeringskrav om privatisering/udlicitering er således en af årsagerne til det store bureaukrati og arbejdspress. Ved privatisering forværres arbejdsmiljøet yderligere. Desuden rammes brugerne af de kommunale tjenester, som vi har set ved udlicitering af ældreplejen (Bøgskovhus) og ved privatiseringen af skolerengøringen. Med udliciteringen åbnes endvidere de tidligere kommunale arbejdspladser for social dumping.

- Udnyttelse af underbetalt arbejdskraft, dansk eller udenlandsk, er social dum-

ping og skal stoppes!

- Aktiverede skal tilbydes overenskomst-dækket arbejde f. eks. indenfor hjemmepleje, daginstitutioner eller anden kommunal service som mangler arbejdskraft.

- Den kroniske mangel på praktikpladser skal afhjælpes ved konsekvent anvendelse af sociale klausuler på kommunale byggerier samt seriøs kontrol med overholdelsen.

- Forfaldet af kommunale ejendomme, offentlige anlæg, veje og kloakker skal stoppes ved etablering af en kommunal håndværkerafdeling.

- Fuldt stop for udlicitering af kommunale opgaver, foreløbig på børne-, handicap- og ældreområdet. Opgaver, der er udliciteret skal tages tilbage til kommunen.

- Der skal være det antal kommunalt ansatte, som opgaverne kræver, så der kan opnåes et ordentligt arbejdsmiljø på de kommunale arbejdspladser!

Boliger, der er til at betale

Aarhus kommune har målet om 30.000 flere boliger frem til 2030. Det drejer sig om alle mulige former for boliger. Heraf må der bygges et stort antal almene boliger, som mennesker med lav løn, eller som er på sociale ydelser, har råd til at bo i. Det forudsætter bl. a., at kommunen udlejer grunde til almennyttige boligforeninger til lav leje. EU vil forbyde

dette og kalde det konkurrenceforvridning. Kommunen må stå fast på sin ret til at gøre det. Kommunistisk Fællesliste kræver:

- Der skal bygges almene boliger med huslejer på omkring 5.000 kr. om måneden, så behovet dækkes.

- Der skal bygges flere ungdomsboliger til overkommelige huslejer. Slut med begunstiggelse af forældreklub.

Byplanlægning

Byen har flere tætbefolkede boligkvarterer, med mange sociale problemer, såvel som rigmandskvarterer i Skåde og Risskov og direktørbræmmen langs kysten fra Fedet til Hotel Marselis. Karakteristiske bymiljøer forsynes med afstikkende nybygninger, og bevaringsværdige bygninger rives ned. Det er "planlægning" til fordel for investorerne. Den nye fortættede bydel på havnen, bygget til dels af underbetalte, udenlandske arbejdere med firmadomiciler, liebhaverlejligheder og et stort parkeringsanlæg bidrager ikke meget til at løse byens boligproblemer og forværrer det kroniske trafikproblem.

- En byplanlægning styret af borgernes behov, ikke investorernes. Giv lokalbefolkningen afgørende indflydelse.

Kollektiv trafik

Aarhus sander til i trafikkkøer, bilos og parkeringskaos. Større og bredere indfaldsveje til byen er ikke nogen

løsning for Århus, hvis vi fortsat skal leve, bo og udfolde os i byen. Alle byens borgere skal kunne tage bussen eller letbanen til arbejde eller i skole. For bilister, der kommer til byen for at arbejde eller for at uddanne sig, skal det være nemt og bekvemt at stille bilen uden for byen og hoppe på letbanen. Mange byer i Europa arbejder i retningen af at gøre byen bilfri. I Freiburg i Tyskland har de bygget et helt bilfrit boligområde. Kommunistisk Fælleslistes krav er:

- Den kollektive trafik skal udbygges markant.
- Der skal bygges overvågede parkeringspladser efter behov i forbindelse med Letbanens stationer i udkanten af byområdet.
- Driften af den kollektive trafik skal betales over skattebilletten.

Handicapområdet

Aarhus Kommune skal være for alle. Derfor skal Aarhus Kommune også leve op til sin egen handicappolitik og se på den enkelte borgers behov i stedet for kun på økonomien. Kommunistisk Fællesliste kræver således:

- Stop med at lave den Borgerstyrede Personlige Assistance (BPA-ordningen) om til hjemmehjælp hos det handicappede menneske.
- Kommunen må kræve ramper ved butikker mv., så kørestolsbrugere i langt

højere grad kan handle ind, hvor de vil.
- Slut med at udlicitere anbringelser af unge mennesker med handicap på 15-23 år til private (gjort lovligt pga. et udbudsdirektiv fra EU).

Flygtningepolitik

Skønt mange lande har modtaget relativt flere flygtninge end Danmark, er vores tidligere humane asylpolitik blevet strammet til ukendelighed af højrefløjen og socialdemokraterne. Man ser bort fra, at årsagen til flygtningestrømmene er en imperialistisk krigs- og udplyndringspolitik, som også vores land har del i. Konkurrence om boliger og reelle arbejds-

pladser har skabt utryghed. Den har højrepopulisterne har været dygtige til at udnytte. Frem for at gøre radikaliserende til hovedspørgsmålet skulle byrådet i Aarhus hellere løse bolig- og jobproblemet og sikre, at flygtningene bredt inddrages i samfundslivet .

- Aarhus Kommune må stille de nødvendige midler til rådighed for modtagelse og integration.

- Kommunen må modvirke sammenklumpning af flygtninge (såvel som velbeslåede borgergrupper) i særlige områder uden medleven i resten af samfundet. Boliganvisning skal ske til både almene og privat ejede boliger, hvor alle byens kvarterer skal være i spil.

Den folkelige kultur på nedtur

Aarhus viser profil på kulturområder som musik, billedkunst, teater og sportsbegivenheder. Hertil er ofte søgt sponsormidler fra store firmaer og fonde, hvilket naturligvis som modydelse indebærer en ærbødig og ukritisk holdning overfor giverne.

Der blev ikke mindst satset stort på at blive kulturhovedstad 2017. Et flot projekt, ja; men også et kæmpe reklameprojekt for EU, i hovedsagen betalt af skatteydernes egne penge, heraf 116 mio. kr af Aarhus Kommune.

Til gengæld har den folkelige kultur været på afmagringskur. At der er bygget et rigtig godt hovedbibliotek

på havnen opvejer ikke, at et stort antal lokale biblioteker er lukket, at der er færre penge til bøger og mindre service. Lokale beboerhuse, der er ramme om den lokale, kulturelle udfoldelse, er i stort omfang lukket eller frataget personale.

- Genåben de lukkede væresteder for handikappede og andre med særlige behov. Genåben de lukkede lokalbiblioteker, ungdomsklubber og beboerhuse.

- Giv de mange befolkningsgrupper med rod i andre kulturer meget bedre rammer og udfoldelsesmuligheder, f. eks. I forbindelse med tilbagevendende kulturfestivaler (uden EU-reklame).

3. Derfor kommunal nedtur

Det er ikke muligt at vende den forkerte og farlige nedskæringskurs uden at forstå, hvilken baggrund den har. Kun gennem denne indsigt ved man, mod hvem kampen skal rettes.

Nedskæringer er EU-politik

Gennem halvandet årti er den kommunale sektor blevet udsultet. År for år er der tildelt for få penge til ældrepleje, børnepasning, folkeskoler o.s.v., så der i dag ikke er ressourcer nok til at opretholde den standard for basale velfærdsydelser, vi havde i 90'erne. Under VKO-regeringen, der ønskede at minimere den offentlige sektor mest mulig og give skattelettelser, fremførtes ideologiske årsager. Siden henvises til den globale finanskrisen. Euroen og de store finansfyrste skulle

reddes gennem enorme bankpakker. I 2012 blev sultekursen slået fast med syvtommerssøm med den såkaldte Finanspagt, der giver EU overkommandoen over landenes økonomiske politik. Men vi skal ikke acceptere en logik, der har bragt store dele af EU ud i en krise, og som målrettet rammer arbejderklassen.

Det giver ikke nogen mening, at regningen skal betales af den almindelige dansker, spanioler, tysker eller græker. Vi har jo ikke spekuleret på børsen. Vi har blot forsøgt at skaffe os et dagligt arbejde og passe det.

Den kollektive velfærd, der er tilkæmpet af arbejderklassen over flere årtier, er sikkerhedsnettet, der skaber en nødvendig tryghed. Det skal genskabes, udvikles og sikres. Derfor må vi sige fra nu. Det gør befolkningerne i en lang række EU-lande.

Budgetloven, en økonomisk håndfæstning

Som konsekvens af Danmarks tilslutning til EU's finanspagt vedtog S-SF-regeringen med støtte af den borgerlige blok, en budgetlov. Den trådte i kraft 2014 og er en underdanig afskrift og udmøntning af EU's finanspagt. Det offentliges årlige budgetunderskud må højest være ½% af nationalindkomsten. Loven dikterer, hvor mange penge, der må bruges på velfærd, ikke kun for staten, men også for regioner og kommuner. Der gives bøder til kommunerne for overtrædelse af rammen. Hermed krænkes et bærende princip i det

kommunale selvstyre: at den valgte kommunalbestyrelse i hver kommune lægger et budget ud fra, hvad den vil tilbyde borgerne, og derefter fastlægger den skatteprocent, der skal til, for at skaffe pengene til veje.

Resultatet er, at i titusindvis af offentlige ansatte er fyret i de senere år, og følges Lars Løkkes 2025 -plan, vil yderligere 14.000 offentligt ansatte ryge samme vej. Regeringen lægger ganske vist op til, at de offentlige udgifter skal stige med 0,3% om året, men udgifterne til velfærd, altså kommunernes serviceudgifter, skal gå den anden vej og falde 0,2% pr år. Faktisk kræver et uændret serviceniveau ifølge Arbejderbevægelsens Erhvervsråd en årlig stigning på 0,6%.

Ved de årlige forhandlinger mellem regeringen og Kommunernes Landsforening, KL, om budget har KL's forsøg på at forsvare velfærdsydelse mod forringelser ikke været særlig helhjertede. Aarhus socialdemokratiske borgmestre, der sidder i KL's bestyrelse, har bare fulgt trop. Dog, da regeringen i 2016 ville trække et 2% omprioriteringsbidrag ud af de kommunale budgetter, knurrede KL. Afgørende var dog det pres, en række fagforeninger og andre organisationer lagde. Det skete gennem Velfærdsalliancen, der afholdt en serie demonstrationer rundt i landet. Omprioriteringsbidraget blev fjernet og et væsentligt bedre resultat opnået.

Kommunalreform og privati-

sering

Mange års besparelser er ikke det eneste, der har undermineret velfærden i kommunerne. I 2006 vedtog VKO-regeringen en kommunalreform. Antallet af kommuner blev reduceret til en tredjedel, og amterne blev slået sammen i 5 regioner, hvis økonomi blev styret fra indenrigsministeriet. Det påstodes at skulle styrke borgerens følelse af "nærhed" i forhold til sin kommune. Undersøgelser har senere påvist, at borgerne føler præcist det modsatte. Reformens egentlige formål var at fremme såvel central styring som privatisering og udlicitering af offentlige opgaver. Med de større kommuner blev det mere tillokkende for private firmaer at byde ind på arbejdsopgaverne. For de borgerlige partier er privatisering en hjertesag. S og SF følger godt med lokket af udokumenterede påstande om, at der er besparelser at hente. Sikkert er det, at udlicitering medfører, at en masse kommunal arbejdskraft går til dokumentation og kontrol. Desuden: Når kommunens betaling for en opgave oven i skal indeholde en pæn profit til et privat firma, kan regnestykket kun gå op gennem en kombination af forringet kvalitet og opskruet arbejdstempo. Et nyt EU-direktiv om udbud går målbevidst på at presse kommunerne til at privatisere på handicap- og andre sociale områder.

Det er yderst beklageligt, at Aarhus Kommune har taget hul på en priva-

tisering af ældreplejen, foreløbig på lokalcenter Bøgeskovhus. Det fik et skandaløst forløb. Ikke desto mindre valgte kommunen at bibeholde firmaet "Forenede Care" som leverandør.

Frit valg og NPM

Også "frit valg" af leverandør af velfærdsydelser er skadeligt, borgerligt tankegods. Umiddelbart lyder det som et gode for brugeren, men i realiteten er der tale om en underminering af den kollektive velfærdsmodel. "Frit valg" betyder, at borgeren tildeles ret til en ydelse hos én blandt flere forskellige, helst private, aktører. Det fælles ansvar for kommunens ydelser forflygtiges. Er borgeren utilfreds, kan han/hun vælge at gå til en anden leverandør eller måske tilkøber sig en ekstra ydelse, hvis han/hun har råd. Bureaukrati og kontrol øges markant.

Borgerliggjort tankegang betyder, at kommunerne, herunder Aarhus Kommune, ser den private koncern som det ledelsesmæssige ideal. Det er udmøntet i NPM (New Public Management – moderne offentlig ledelse). I praksis betyder det, at ledelserne mindsker medarbejdernes medbestemmelse, ser bort fra deres faglige indsigt og øger kontrollen med dem.

Kommunistisk Fællesliste vil et kommunalt oprør

Kommunistisk Fællesliste vil ikke acceptere finanspagtens og budgetlo-

vens rammer (endsige privatisering, "frit valg" eller NPM-filosofien). Kommunistisk Fællesliste ser det som sin vigtigste politiske opgave at være med til at mobilisere modstanden blandt de mange i Aarhus, der rammes af nedskæringspolitikken. En kommune alene formår ikke alene at bryde lænkerne. Det kan mange kommuner sammen. Alle kommuner er underkastet de samme diktater. Der er brug for et kommunalt oprør NU. Vi vil, at Aarhus går foran.

4. Befolkningen gjorde modstand

Da Lars Løkke i 2016 ville beskære kommunernes budget med 2%, kaldet omprioriteringsbidraget, medførte det, som allerede nævnt, omfattende og succesfulde protester og demonstrationer anført af Velfærdsalliancen. Men det er ikke første gang borgerne har protesteret mod kommunale nedskæringer. Den første store nedskæringsrunde i 2006 medførte ikke mindst i Aarhus Kommune omfattende demonstrationer, hvor personalet i daginstitutionerne nedlagde arbejdet, forældregrupper støttede op og andre offentlige grupper sluttede sig til. Protesterne, som også fik støtte fra det private område, kulminerede i en demonstration på Rådhuspladsen, hvor mere end 20.000 deltog. Op til kommunevalget i 2009 indgik LO-fagbevægelsen en aftale med socialdemokraterne og partierne til venstre i byrådet for om muligt at bremse nedbrydningen af den kommunale

velfærd. Bl. a. hed det her, at udlicite-rede opgaver skal være velbegrundede og konsekvenserne vurderet. Resultatet var ikke overbevisende, og forsøget er ikke blevet gentaget. Selv om omfanget af protester og demonstrationer ikke efterfølgende har haft det samme omfang som i 2006, har byen til gengæld har set flere eksempler på lokale protestbevægelser i forbindelse med kommunale nedskæringsplaner. Beboere har udvist stor fantasi og udholdenhed i kampen. De har vist, det kan betale sig at tage kampen op og dermed været til inspiration for andre. Således lykkedes det at forhindre lukningen af Aaby Bibliotek i 2006 og Rundhøjskolen i 2012.

Kommunisterne støtter Velfærdsalliancen, og vil til enhver tid bakke op om de lokale kampe.

5. Kommunisternes hovedkrav

I centrum for kommunisternes kamp for en anden vej for Aarhus Kommune er forvandlingen af bystyret fra at være løftestang for den lokale gennemførelse af regeringens EU-dikterede politik til at være en styring af og for Kommunens' borgere. Kommunistisk Fælleslistes hovedkrav er:

Kommunalt oprør mod budgetlov og EU-styring af kommunens økonomi

Stop social dumping

Boliger, der er til at betale

For et rent miljø, for den kollektive transport

Velfærden skal udvikles, ikke afvikles

For et rigt, folkeligt kulturliv med respekt for forskelligheder

Nej til privatisering og udlicitering, opgaverne tilbage til kommunen

Al forandring skabes nedefra, når de, der var tiltænkt tilskuerens rolle, træder ind på scenen.

KOMMUNISTISK FÆLLESLISTE:

G-mail: kommunistiskfaellesliste@gmail.com

Facebook: <https://www.facebook.com/KommunistiskFaellesliste>

Kommunistisk Fællesliste er en fælles liste for følgende aarhusianske partiafdelinger:

KPiD

Kommunistisk Parti i Danmark Aarhus afd.

Afdelingsformand Hans Nielsen

Barthsgade 6. 4., 8200 Aarhus N

Telefon 21750549

Mail: monde@stofanet.dk

Presse: Kommunist

www.kommunist.dk

Kommunistisk Parti Aarhus afd.

Cafe Oskar, Mejlgade 49

Formand Morten Rasmussen

Telefon 51299063

oskar@kommunister.dk

www.kommunister.dk

Presse: Arbejderen

www.arbejderen.dk

Ungkommunisterne i Aarhus

Esben Hansen

c/o Spartakus Bogcafé

Studsgade 12

8000 Århus C

www.ungkommunisterne.dk

ungkommunisterne@gmail.com

